

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta Lege are ca obiectiv principal recunoașterea perioadei de practică efectuată în/prin învățământul superior ca și vechime în muncă.

În situația actuală de pe piața muncii se impune crearea unui cadru legislativ pentru îmbunătățirea educației practice, și formarea unor abilități profesionale practice a tinerilor în cadrul sistemului educațional, în vederea creșterii nivelului de calificare și a capacității de angajare. Stagiile de practică ale tinerilor să fie considerate vechime în muncă. Practica efectuată sub orice formă de prestație (comerț, turism, producție, prestari servicii, etc) să fie subvenționată din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Conform **Planului Național de dezvoltare 2007 – 2013**, sistemul educațional și de formare profesională nu este corelat cu nevoile de pe piața muncii. Un impediment considerabil în calea planificării ofertei de formare profesională este incapacitatea factorilor implicați de a face distincția între cererea de forță de muncă pe termen scurt și pe termen lung. Accentul trebuie pus pe tranziția de la sistemul de educație și formare profesională inițială la locul de muncă. Dacă se ia în considerare structura șomerilor în funcție de vechimea în muncă, vom vedea că, în perioada 2000 – 2002, conform datelor Anchetei AMIGO, cei intrați pentru prima oară pe piața forței de muncă – majoritatea covârșitoare fiind absolvenți ai diverselor forme de învățământ, aproximativ 33 – 34 % din numărul total de șomeri.

De asemenea problema calității învățământului universitar a ocupat un loc secundar la nivelul instituțiilor de învățământ superior, preocupate mai mult de extindere, creșterea numărului de studenți și de specializări. În cadrul învățământului superior, se pot remarca în prezent cateva aspecte care influențează calitatea; - **există decalaje între calificările solicitate de pe piața muncii și cele oferite de învățământul universitar**; - deficitul de personal universitar pe ansamblul sistemului de învățământ superior este în medie de circa 40 %, deși poate varia între 20 și 60 % în diverse universități; - **educatia universitară să se focalizeze pe formarea unor abilități profesionale practice.**

Companiile preferă să acopere posturile vacante cu resursele proprii de personal. În general, acestea angajează puțini tineri. Astfel, în ultimii trei ani, s-au angajat, în medie, trei absolvenți per companie, ceea ce înseamnă mai puțin de 85 % din numărul de absolvenți care intră pe piața muncii.

Mai mult de jumătate din companii nu au nici o legătură cu instituțiile de învățământ superior. Legăturile anterioare dintre întreprinderi și universități s-au întrerupt și, în prezent, contractele sistematice / structurale între aceste entități nu mai există (de ex. schimb de informații privind cerințele de competențe, opinii privind adaptarea curriculumului etc). **Practica în întreprinderi are loc, de obicei, în grupuri organizate sub supravegherea unui maestru instructor, prin urmare nu este vorba de o integrare reală în lumea muncii.** Creșterea numerică a companiilor mici face și mai dificilă găsirea unor locuri pentru instruirea practică a studenților. Numărul de studenți care fac practică în întreprinderi sau în alte instituții a scăzut considerabil, cu mari diferențe între profilurile de formare. Ca alternativă la practica în producție, unele

școli au înființat "firme de exercițiu", în care se simulează condițiile reale din întreprinderi.

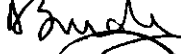
Prezenta lege vine în sprijinul sistemului de formare profesională prin deschiderea universităților pentru a se adapta mai eficient la cererea pieței forței de muncă și pentru a stabili legături mai bune cu întreprinderile și instituțiile locale. În acest scop, fiecare universitate trebuie să stabilească relații de parteneriat cu un agent economic. Instruirea practică organizată la un agent economic trebuie consolidată în ceea ce privește conținutul, durata și numărul de plasamente. Integrarea muncii cu învățarea nu este suficient realizată în sistemul de educație și formare profesională din România, iar perspectivele de dezvoltare a carierei sunt limitate.

Unele companii sunt dispuse să plătească pentru munca efectuată de elevi și studenți în perioada de practică și oferă oportunități suplimentare pentru stagii de practică și muncă pe perioada vacanțelor.

Practica la locul de muncă poate fi atractivă pentru studenți și angajatori, dacă studenților li se permite integrarea în activități reale pe o perioadă mai lungă; un alt mijloc de creștere a atractivității și eficienței practicii la locul de muncă ar putea fi îmbunătățirea ofertei de formare profesională la agenții economici. Practica în producție este un mijloc important de a facilita tranziția de la școală la locul de muncă.

Fața de situațiile expuse se impune adoptarea unei legi care să recunoască perioada de practică efectuată prin instituțiile de învățământ superior ca și vechime în muncă.

Inițiatori :

- deputat PD-L Ioan OLTEAN
- deputat PD-L Daniel BUDA
- deputat PD-L Ioan Nelu BOTIȘ
- deputat PD-L Florin Daniel GEANTĂ